

דבר למפקדי צה"ל

משחר ימיו היה מפעל שיבת ציון חדר אמונה כי השלום ושיתוף-אמת בין עמי המרחב אפשריים. בטחוננו עמנו כי השלום ושיתוף מבטא את האינטרס האמיתי של העמים וסאוייהם.

אנו מוסיפים להאמין שהשלום במרחב הוא מעניינם של כל העמים היושבים במזרח-התיכון, בו טמון סוד השחרור האמיתי, השחרור מפתח. כאשר יתפרקו המחזים - אז יתגלה לכל מה רבה הברכה הצפונה בהטית המשאבים החומריים והנפשיים כולם לאפיקי יצירה, העלאת רמת החיים וההרבות, מאבק באיתני השבע ובסגפיהם, והפיכת אזור הים-התיכון למרחב כרבה, אשר יושבי תבל יתברכו בו. על-כן, במידה שקיימות בעולם הערבי נטיות - ולו גם רכות והססניות - של מחשבה מהונה והיובית יותר על יחסי ישראל-ערב - נפעל לפידודן ולמיפוחן, ככל שידנו תשיג.

אולם גם כשאנו חיים באסונותנו בחזון השלום, איננו יכולים לעצום אף עין מן המציאות האזופה אותנו היום. עדיין רוחש האזור טכטוכים, חדר משטמה ומחשל זאוצר נשק למלחמה. לרוב ממסלות ערב מהוה האיבה לישראל יסוד משותף, ואולי אמילו היסוד המשותף האחד המאחד את כולן.

להיטותן לרכוש ולעטח נשק החקפה הרסני ביותר והצהרותיו של נאצר כי לא בדיבורים אלא במעשים יוכיח לבני-ערב את פעילותו נגד ישראל, מחייבות אותנו לכוננות בטחונות מהמדת; מגמת ישראל איננה מלחמה, ואף לא "מלחמה-מנע", אלא מניעת מלחמה. באוירה שנאה ומשטמה שסביבותינו, מדינת ישראל חוקה היא הערכות הטובה ביותר לקיום השלום ולמניעת המלחמה. צו-חיינו וצו-קיומה של אומתנו גוזרים עלינו הגנת-עצמנו. כוננותנו להשיב מלחמה סערה - היא הביטוח העשוי למנוע את עצם המלחמה.

ראשי מדינות ערב מטפחים בעולם הערבי את רעיון התכונה למלחמה. הם מגבירים את מירוץ הזיון במזרח-התיכון; הם המקיימים והמדרבנים לפעולה את "הארגון לשחרור פלשתינה" ואת חבורת-הטרור של "אל-פתח". אולם אלה אשר שלחו ידם בעבר לכלע אותנו, נצרכו. ואם ידעו הזוטמים פעולות איבה נגדנו כי גם בפעם הבאה יכשלו - לא ינסו שוב לבצע את מדימתם.

מעמדה המדיני של ישראל נחזק בשנים האחרונות. אך כל עוד קיימת האיבה, והאיוס עלינו קיים - הרי כוחה המרהיע של ישראל הוא טוד הערובה לשלומנו=אנו ולשמירת השלום באיזור.

יתכן והאויבים משעשעים לבטח בחקוה-שוא כי נפשנו תיעף מן ההטרדות, מן האיומים וממצב על כוננות מהמדת. יתכן כי אין הם מבינים את משמעותו של ענף הזית העומה את חרבנו של צה"ל. על כן לא ניעף מלחזור קבל עולם, כי לא נרשה שוט חדירות לתחומי מדינתנו; לא נרשה כי משהו ימנע מאתנו מלעבד כל חלקה שדה שבתחומינו, לחרוש אותה, לעבדה, לזרעה ולהשקותה. אנו נגן על המים שבתחומינו ואף לא ניתן שיגזלו מאתנו על פי תכניות-הטיה כלשהן. אנו לא נבהל מאיומים מהרברבים, ולא מפני צמצוח כלי-נשק. בחיפוי כוננות-ההרתעה, הדנות מלחמות, נבנה והולך כוחנו אנו; ועצם-צמיחתנו מוסיפה על תוקף ההרתעה. ואולי אפשר לבטא כפילות-הפקיד זו בתמונה:

היד האוחזה בשלח (אף מפעילה אותו לעת-הכרח) - היא המקיימת שמירה והרתעה בגבולות, ומרחיקה ממילא את המלחמה.

היד הבונה - עוסקת במשולב בבנין המדינה, החברה והכלכלה, בבניית צבאנו, בחידוש - יכולתו ובשיפורו, כמיטב דרישות התקופה ורמתה הטכנית והמחשבתית.

ועד בוא העת בה לא ישא גוי אא אל גוי חרב אנו נוסיף לשים מבטחנו העקרי ואמונתנו לא בערבויות זרים אלא כראש ובראשונה בנו ובצבאנו, וכל עוד ילמדו בעולם מלחמה, יהיה צבא הגנה לישראל בעל רוח-כוננות גבוהה וכושר מלחמה מעולה.

אם ידנו המושטה חידחה והאויב ירצה לקרוע את ענף הזית וסכנה תהיה מול פנינו - הרי יוכח כי ענף הזית אינו משחרג על שלח חלודה אלא עוטר חרב מרוטה, המוחזקת ביד חזקה ואיתנה. במקרה של מלחמה, השאלה לגבינו אינה שאלת קיום או דו-קיום, אלא שאלת קיום או אי-קיום. על כן נעשה הכל כדי שבידי צה"ל הנאמנות והבחירות יהיה מיטב הנשק ומיטב הציוד, למען יוכל להכות באויב ולנצח במלחמה.

X X X

אנו עוקבים בהחמדה ונוהנים דעתנו על כל התפתחויות בפיתוח הנשק בעולם, - פיתוח המחקרם ומתחדש לבקרים, פרי המהפכה הטכנולוגית הכבירה של ימינו.

פיתוח זה וחידושים אלה של כלי-נשק מחייבים ערנות וגישה מהפכנית מהחדשה של המחשבה הצבאית של מפקדינו וקצינינו. יש לעקוב אחרי המתחדש ולחשוף את האפשרויות השונות, הגלויות והנסחרות, הגלומות בו, ולגלות דרכים ליישום החידושים הללו לפעולות טקטיות ואופרטיביות של יחידותינו.

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

אם לקראת 1948, אל כול צבא סדיר שעלה עלינו וכלי-המלחמה החדשים שהגיעונו, היינו חייבים להתרגל לעבוד ולהשוב במהירות של 60 ק"מ לשעה, בקצב של רכב-טנוע, במקום של 6 ק"מ לשעה, כפי שהיינו רגילים לו לפני-כן בכוחות הרגלים, כן מוטל עלינו שוב על המפקדים להרגיל עצמם לקצב מהיר פי כמה.

כדי שהנוצל כראוי הקופת השלום - ואולי תהיה לשלום=תמיד - על הצבא להתמלא דעה, מדע וכשר טכני מעולה. "הקידמה הדוחרת" בעולט משנה כיום או כל אמות-המידה. גם רובה "פשוט", ותוחחו של סנק "רגיל", וקוקים שיפעי-לום בהשכל ובדעת. לא חייל "גולם" הוא שיפעיל מחשבי-סדה וציווד אלקטרוני במנקים ובכלי-ידיה: לא קצין חסר-ידע ינצח על הפעלת מערכות-נשק מורכבות.

X X X

לידי צה"ל נמסרים צעירי העם, ואין עוד כמוהו היכול והחייב להשלים את מלאכת בית-הספר בעיצוב דמוחו של האדם הצעיר בישראל, ולגבש לאחת את העדה המתכנסת מכנסתה הארץ השונות.

צה"ל טאמן את צעירי העם, הוא גם מכוונם להתישבות, הוא גם המלמד השכלה ודעה לנוקשים לכך, הוא גם הנוחן מחילו - בעיקר מחיילותיו - לשמש מורים ומורה לעולים בישובים החדשים.

לטען יתמיד צה"ל להיות בעיני הכל צבא-העם חייבים חייליו ומפקדיו להקפיד על רמה מקצועית חלוצית ומוסרית גבוהה. על הקצינים והמפקדים בצבא מוטלת החובה לשקור בכל עת ובכל שעה לא דק על המקצועיות לבדה. עליהם לתת דעתם גם על רמה חלוצית ומוסרית גבוהה, בכל הגוגע לעצמם ולפקודיהם.

אין די בטלים נאות האומרות כי "צה"ל הוא צבא דמוקרטי המטפח את האדם, מעלה אותו ומאפשר לו לבטא את מלוא "אישיותו". מידי המפקדים יידרש להוכיח זאת הלכה למעשה.

דעת ושכל הם מתה גדול, ויתרון האדם על שאר יצורים. אבל אין הם הכל. רוח ניהנה באנוש, נשמה אנושית יתרה, ונשמה זו שהיא הלוצית ואזרחות טובה, לא נצליח להחדירה לכל בנינו ובנותינו המשרהים בצבא - ללא קורתו הפעילה, המחשדה והחרוצה של חבר המפקדים והקצינים. וזאת יש לראות כמשימה, משימת-חובה וכבוד באחת.

למרות השפע בחוצותינו, ארצנו עניה. שעה שנברא העולם, לא חוננה ארצנו באוצרות טבע רבים, כפי שזמו לכך כמה מדינות אחרות. אך זוהי ארצנו, לא נרצה להמיר אותה באחרת, ולא נוכל. מגמתה של מדיניותנו הכלכלית חייבת להיות: - להקים ולפתח מסק בריא ומתקדם בחקלאות, בתעשייה, בחחבורה, בחיירות, במסחר ובמדע, הוך קיום רמת חיים הולמת של האוכלוסיה.

הימים הבאים מחייבים מאמצים כבירים לעלות בשלבי מולם העצמאות הכלכלית. מה שעשינו עד כה הוא שהנחנו יסוד לעצמאות כלכלית. אבל מה שהיה הישג גדול לשמונה-עשרה השנים הראשונות של המדינה אינו מספיק לשנים הבאות.

המצב כיום שונה מהמצב שהיה קיים אז. כל קילווט חשמל, כל שעה עבודה וכל לירה המושקעת באותם המפעלים חייבים להפיק יותר. והוא הדין לגבי ענפי השירותים השונים, שצריכים לשרת ולעזור בייצור יצירת הנכס והתוצר.

משהו השתבש במדינתנו כמה שקוראים "מוסד-העבודה" וביחסי-העבודה. כדי שנוכל לעמוד בהחרוה א בשוקים הבינלאומיים חייבים המפעלים שלנו כולם לפעול ברמה המקובלת בחוץ-לארץ. עלינו לדעת כי יש גבול להטבות-סכר ולהטבות-סוציאליות, כטס שצריך להיות גבול א להפקת אא רווחים מוערזים, והזבוזים על חיי מותרות ראוותניים.

X X X

מדינת ישראל אינה יכולה להתחרות במדינות המזרח והמערב הגדולות במתן רמת-חיים של שפע למשרתיה הנאמנים. אבל אנו יכולים וחייבים לפנות אליהם ולומר: אנו מעניקים לכם את זכות-השירות לעמכם המהחדש, את טעם החלוציות, את הדוות היצירה, ואת ההרגשה כי העם והארץ זקוקים לכם אאא ותובעים את כל יכולתכם, את כל כושרכם האנושי והמקצועי.

אני יודע את כובד המשימה המחייבת מנהיגים וספקדים בצבא הזה לערות, לדריכות ולשקידה, להשתלמות מקצועית מתמדת. ישנם צבאות שחיליהם רב להם בכך. אולם אין זה כך לגבינו.

ישנו דבר שאחם, ספקדי הצבא, חייבים להבטיחו, והוא: עליכם להבטיח כי רוח אאאא היזמה והלהט של דור ראשוני זה"ל המתנדבים השרה במחנותיכם.

לפנינו עומ שלבים של כיבוש החישבותי בגליל, בחבל הבשור, בערבה, ובכל מקום ומקום בוא אנו מגלים סיפת מיס כלשהי.

עם כל הדיבורים בעולם הגדול על מלחמת "כפתורים", ואולי אף בסביבתנו, עדין בטיס-הבטחון הוא באדם הלוחם.

בם הנשק אפשר להפיה בו נשמה. הכלי יכול לנגן בידינו של מחזיקו.
וחיילינו חייבים להיות אמנים בנגינתם בו. יהיו בידי האויב כלי-זין אשר
יהיו, - הם לא יוכלו להפיק מאלה יותר מאשר יש בברזל ובפלדה, ואילו על
אנשי צה"ל להיות נאמנים למטרת של הבלתי-שגרתיות ולהגיע בה לדרגה אמנות.
חוט השדרה של צבאנו אינו חגור-קצינים=סדירים המתהדר בציציות ופיפים
מוזהבים על מדיו. אנשינו יחונכו על פי דוגמת הנאמנות ללא שיו, במטרת
אלעזר בן-יאיר ואנשיו במצדה. הם הנם ממשיכי המסורת של מפקדי גולני
ובבעתי, יפתח והראל. הם השיגו את מה שנדאה לכאורה לבלתי אפשרי. מדוגמתם
שאבו השראה, ראו את הישגיהם כמופת למה שיכול להשיג ממקד היודע ללכד את
אנשיו ולעשותם יהידה קרבות לטעה בהם ששון-קרב, ולהוליכם אל הנצחון.
יהיו נא רוחכם וכוחכם אחכם לבצוע בשעה היעודה.